

Nevedeli sme sa dočkať piatku 3.júna, ktorý mal byť naším vysnívaným dňom tajomstiev, poznaní a zábavy.

Od rána sme prežívali výnimočné chvíle, ktoré sa nedajú zažiť počas bežných školských dní. Deti, zadelené do skupín, plnili problémové úlohy, pri ktorých ich sprevádzali staršie spolužiačky zo 4.A triedy – Anitka, Martinka, Mirka a Lenka. Okrem vedomostných úloh si vyskúšali svoju kondíciu pri preskokoch cez švihadlá a zažili pocit nevidiacich, keď prechádzali „chodníkom pre slepcov“ so zaviazanými očami.

Na obed sa rozbehli do školskej jedálne alebo domov, hoci ich čakalo aj opekanie na Rašeline. Tej však predchádzali zábavné a zároveň poznávacie prírodovedné úlohy. Po dobrom obede dobre padla prechádzka okolo jazier, pri ktorej nazbierali rastlinky a listy, aby ich potom spoločne triedili a pomenovávali.

Jazerá a rybníky sú rajom predovšetkým pre rybárov, ktorých je tam v tomto období neúrekom. My sme sa vybrali len za jedným, lebo je to otec druháka Jakubka, pánom Waschekom. Jeho rozprávanie nadchlo deti aj mňa. Dozvedeli sme sa o živote rýb, ich love, výskyte rôznych druhov na Slovensku, ale aj o jeho vlastných zaujímavých úlovkoch. Deťom dokonca požičal udicu, aby si mohli vyskúšať, ako berú ryby a predstavte si, že jednu malú rybkú sa im aj podarilo chytiť.

Prechádzka na čerstvom vzduchu a bohaté zážitky pri rybárčení vyvolali v deťoch pocit hladu, takže sa už tešili na ohnisko, ktoré nachystali ochotní rodičia a špekáčky, ktoré pripravila pani učiteľka. A tie veru v prírode chutia oveľa lepšie ako ten najchutnejší obed v školskej jedálni alebo doma! S plnými bruškami mala nasledovať hra na vojakov a strieľanie zo vzduchovky, ale počasie nám to prekazilo. Dážď nás zahnal do školy, ale dobrú náladu sme si vziať nedali. Veď aj v škole sa dá hrať a my sme sa hrali.

V pravú chvíľu prišla ozajstná televízna moderátorka – pani Žembová a so svojím profesionálnym šarmom nám prečítala pekný príbeh z knihy Gabriely Futovej: Moja mama je bosorka. To bol príjemný oddych! Deti ju počúvali s otvorenými ústami a v mysli sa im odvíjal príbeh ako vo filme. To ešte netušili, čo ich čaká po zotmení! Na školskom dvore ich čakal poklad, ktorý bolo treba nájsť. S baterkami v rukách a napätím v hrudi sa vybrali na nočnú výpravu. Ako to býva, hľadanie pokladu zvyčajne sprevádza dobrodružstvo spojené s nebezpečenstvom. Štvrtáčky to dobre vedeli a vopred sa dohodli, aké nástrahy druhákom pripraví. A naozaj sa im podarilo niektoré deti vystrašiť (nebojte sa, všetci to prežili). Čo myslíte, že bolo pokladom pre deti? Jasné, že sladkosti! Tých bolo v knižnici, kde deti strávili noc, dosť a dosť vďaka obetavým a štedrým rodičom, ktorí napiekli rôzne dobroty. No najvzácnejším pokladom zostanú aj tak nezmazateľné zážitky na noc strávenú v škole.

Čo sa komu snívало, sme nestihli zistiť, lebo ráno si pre vyspané deti prišli rodičia. Ak to chcete vedieť, spýtajte sa sami, alebo prídte prenocovať do školy aj vy!